08/03/2020

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας στην ΙΜ Λαγκαδά

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης

Με την προσήκουσα λαμπρότητα και μετά πάσης ιεροπρέπειας, εορτάσθηκε εις την Ιερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης, η Α΄ Κυριακή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, που είναι αφιερωμένη από το έτος 843 μ.Χ. επί Πατριαρχίας Μεθοδίου του Ομολογητού, από την Αυτοκράτειρα Θεοδώρα και τον υιόν της Μιχαήλ τον Γ΄, στη θριαμβευτική νίκη της Ορθοδοξίας και την οριστική λήξη της μακράς περιόδου της Εικονομαχίας.

Της Πανηγυρικής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας, η οποία ετελέσθη εις τον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό της Αγίας Παρασκευής Λαγκαδά, προέστη ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ.κ. Ιωάννης, πλαισιούμενος από Ιερείς και Διακόνους, ενώ μεταξύ του πολυπληθούς Εκκλησιάσματος παρέστησαν εκπρόσωποι της Δημοτικής Αυτοδιοικήσεως με επικεφαλής τους Αντιδημάρχους Λαγκαδά κ. Γεώργιο Προκοπίδη και κα. Άννα Σαρίκου, τον Πρόεδρο του Λαγκαδά κ. Αστέριο Καραγιοβάννη, καθώς επίσης και εκπροσώπων της Ακαδημαϊκής Κοινότητος.

Τον πανηγυρικό της ημέρας εκφώνησε ο Πρόεδρος του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας και Διευθυντής του Πατριαρχικού Ιδρύματος Πατερικών Μελετών στην Θεσσαλονίκη, Ελλογιμώτατος Καθηγητής Πατρολογίας και Αγιολογίας κ. Συμεών Πασχαλίδης, Άρχων Υπομιμνήσκων της Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, ο οποίος και αναφερόμενος στην σημερινή Μεγάλη Ημέρα υπογράμμισε μεταξύ άλλων ότι «Κατά την έναρξη αυτής περιόδου εορτάζουμε εν πρώτοις τον ανακαινισμό της ίδιας της Μητέρας μας Εκκλησίας, ο οποίος συμβολίζει το δικό μας εσωτερικό ανακαινισμό, όπως τονίζει το Συνοδικό της Ορθοδοξίας, δηλώνοντας ότι η Εκκλησία δεν είναι απλώς τα κτήρια και η διακόσμηση των ναών, «ἀλλὰ τῶν ἐν αὐταῖς εὐ-σε-βούντων τὸ πλήρωμα, καὶ οἷς ἐκεῖνοι τὸ θεῖον ὕμνοις καὶ δοξολογίαις θε-ραπεύουσιν», και επικαλούμενο τη σχετική ρήση του Αποστόλου Παύλου, ο οποίος «ἐν καινότητι ζωῆς περιπατῆσαι διακελεύεται καὶ εἴ τις ἐν Χριστῷ καινὴ κτίσις ἀνακαινίζεσθαι».

»Η Εκκλησία είμαστε όλοι εμείς, τα μέλη της, που προσερχόμαστε κατά τους χρόνους της λατρείας για να υμνήσουμε και να δοξολογήσουμε τον εν Τριάδι Θεό, ως σώμα Χριστού, όπως πολύ εμφατικά μας το αποκαλύπτει ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής (Περί Θείας Μυσταγωγίας), απατώντας στο ερώτημα τι είναι Εκκλησία».
»Η κατά την Οικουμένη Εκκλησία τιμά σήμερα την αναστήλωση των Ιερών Εικόνων από τους μεγάλους ομολογητές της Πίστεως, τους Ποιμένες της Εκκλησίας, Πατριάρχες, όπως οι Κωνσταντινουπόλεως Γερμανός, Ταράσιος, Νικηφόρος και Μεθόδιος, Αρχιερείς όπως ο Άγιος Αντώνιος, Αρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ο Ομολογητής, Πρεσβύτεροι και Διάκονοι αλλά και Μοναχούς, όπως είναι οι μεγάλοι προστάτες των ιερών εικόνων, Άγιος Ιωάννης Δαμασκηνός και Θεόδωρος ο Στουδίτη, και πολλοί άλλοι ηγέτες της Βασιλεύουσας και Ολύμπου της Βιθυνίας, οι οποίοι ορθοτόμησαν τον λόγον της εκκλησιαστικής αλήθειας, και υπέστησαν κακουχίες και εξορίες, ενίοτε δε θυσιάζοντας ακόμα και την ζωή τους».
»Αλλά σήμερα η Εκκλησία μας τιμά και την αποκατάσταση και την τιμή προς τους Αγίους και τα Ιερά Λείψανα, που πολεμούνταν και καταστρέφονταν από τους αιρετικούς εικονομάχους, οι οποίοι δεν ήταν απλώς εικοκλάστες, αλλά και αγιομάχοι και λειψανοκλάστες, όπως σημειώνουν χαρακτηριστικά οι Πατέρες της Εβδόμης Οικουμενικής Συνόδου».
»Γι΄ αυτό και στο γεγονός της αναστηλώσεως των ιερών εικόνων η Εκκλησία πανηγύριζε τον ίδιο τον θρίαμβο της διδασκαλίας Της για την σωτηρία των ανθρώπων. Και τούτο, διότι η αίρεση της εικονομαχίας δεν ήταν απλώς εικαστικό ή αισθητικό ζήτημα, αλλά βαθύτατα θεολογικό και σωτηριολογικό, αφού πίσω από τις έριδες υποκρύπτονταν αρχαίες αιρέσεις, καταδεδικασμένες από προηγούμενες συνόδους, πρωτίστως και κυριότατα για το ίδιο το θεανδρικό πρόσωπο του Κυρίου, η άρνηση εξεικονισμού του οποίου υποδήλωνε την άρνηση του μυστηρίου

της ενανθρωπήσεως Του, άρα και προσλήψεως πλήρους της θείας και της ανθρώπινης φύσεως από Αυτόν, με σοβαρότατες συνέπειες για την σωτηρία του ανθρωπίνου γένου, όπως χαρακτηριστικά δηλώνει και ο μεγάλος προασπιστής του Ομοουσίου Μέγας Αθανάσιος, «τό γάρ ἀπρόσληπτον καί ἀθεράπευτον».

»Με την σημερινή εορτή προβάλλεται το θεανθρώπινο Πρόσωπο του Κυρίου ως η ένσαρκος εικόνα του Λόγου του Θεού. Ο Χριστός εικονίζεται ως Σωτήρας και Λυτρωτή, ως η υποστασιασμένη Αλήθεια, η αιώνια Αλήθεια του Θεού η οποία γίνεται απτή πραγματικότητα, αποκαλύπτοντας ότι ο Θεός δεν είναι κάτι το αφηρημένο και «ἀνίδεον», μία ιδέα ή η πρώτη κοσμολογική αρχή της φιλοσοφίας, αλλά ο ζων Δημιουργός, ο οποίος αγαπά και μεριμνά για την δημιουργία και την κορωνίδα της, τον άνθρωπο, το ιερέα και φύλακα της κτίσεως».
«Η Εκκλησία δεν πολυπραγμονεί «περί πολλά» όπως η Μάρθα, αλλά «ἐν, οὗ ἔστι χρεία», το μοναδικό γεγονός, το οποίον είναι η σωτηρία και η απολύτρωση των ανθρώπων».
»Στο ερώτημα, δε πως εμείς οι Χριστιανοί του παρόντος αιώνος θα μπορέσουμε, σε μία εποχή συγχύσεως, ποικίλων απόψεων και, όχι σπάνια, πρωτοφανούς αλλοτριώσεως των ανθρώπων, να δούμε τον Χριστό, κατά την προτροπή του Φίλιππου, και να μαρτυρήσουμε την Αλήθεια του Χριστού, και πως θα γίνουμε μέτοχοι της ζωής Του, διά να δεχθούμε την λύτρωση και την θέωση, μία απάντηση υπάρχει: Μαρτυρούμεν και Ομολογούμεν τον Ιησού Χριστό μέσω της συνειδητής ενσωματώσεως μας στο Σώμα της Εκκλησία, του διαρκούς πνευματικού αγώνος μας και της καρποφορίας των αγαθών έργων της πίστεως και της εν Χριστώ Αγάπης. Τα ζωντανά μέλη της Εκκλησίας έχουν την αίσθηση ότι συνδέονται διά της κοινής Πίστεως, με τους Προφήτες, του Αποστόλους, του Μάρτυρες, τους Αγίους Πατέρες και τους μεγάλους ασκητές. Αυτό σημαίνει ότι συνεχίζουμε την ιστορική και εσχατολογική πορεία της Εκκλησίας και είμαστε οργανικώς συνδεδεμένοι με την ζωή και την παράδοση της, αφού η παράδοση δεν αφορά απλώς το παρελθόν, αλλά ακτινοβολεί στο παρόν και διαμορφώνει το μέλλον, συνδέοντας διαχρονικά τους Πιστούς με την εν Αγίω Πνεύματι εμπειρία της Εκκλησίας. Εάν ο άνθρωπος απομακρυνθεί από την παράδοση της πίστεως και της αλήθειας της Εκκλησίας, από τις αποφάνσεις των Οικουμενικών Συνόδων, από την Ορθοδοξία δηλαδή, τότε αποκόπτεται από το σώμα Ιησού Χριστού και εξέρχεται, οικεία βουλήσει, της τρυφής του Παραδείσου».
»Οι Εικόνες του Χριστού, της Θεοτόκου και των Αγίων, τις οποίας τιμούμε σήμερα εξαιρέτως, με την ακράδαντη πίστη ότι «η τιμή της εικόνος επί το πρωτότυπον διαβαίνει», γίνονται μέσα διά των οποίων η αλήθεια του Χριστού παρουσιάζεται ζωντανή, ιδιαιτέρως μέσω της μυσταγωγικής και λειτουργικής εκφράσεως της Ορθόδοξης εικονογραφίας και μας μεταδίδουν ζωντανή, όπως και ο γραπτός λόγος του Θεού, την αλήθεια της Πίστη μας, τα δόγματα της Εκκλησίας.

Αποτελούν τρόπο τινά τη χρωματική απεικόνιση του Ευαγγελίου».
»Ας γίνουμε και εμείς έμψυχες στήλες και εικόνες του Σωτήρος Χριστού και των Αγίων και ας λειτουργήσουμε στον σημερινό κόσμο ως η μικρή ζύμη, κατά τον Κυριακό Λόγο, «μικρά ζύμη ὅλο τόν φύραμα ζυμεῖ», που θα επιφέρει την καλή αλλοίωση στην κοινωνία μας».

Προ της Απολύσεως και σύμφωνα με το Τυπικό της Αγίας μας Εκκλησίας, πραγματοποιήθηκε εντός του Ιερού Ναού η Λιτάνευσις των Αγίων Εικόνων και των Ιερών Λειψάνων, αναγνωσθέντος σε στάσεις τρεις του Συμβόλου της Πίστεως και του Συνοδικού της Ορθοδοξίας, ενώ στην σύντομη προσλαλιά του ο Σεβασμιώτος αφού συνεχάρη τον ομιλητή για το μεστό και γεμάτο νοήματα σημερινό θεολογικό του λόγο, σημείωσε ότι θα πρέπει να κρατούμε ψηλά τις παραδόσεις των προγόνων και αξίες των Αγίων Πατέρων μας, δίδοντας καθημερινή μαρτυρία και ομολογία για την Πίστη μας.

Ο πανηγυρικός εορτασμός της μεγάλης σημερινής εορτής της Ορθοδοξίας μας, έκλεισε λιτανευτικός με την επιστροφή στο Επισκοπείο του αντιγράφου της Παναγίας της Ελεούσης, η οποία και είχε μεταφερθεί στο Μητροπολιτικό Ναό για την Ακολουθία της Α΄ Στάσεως των Χαιρετισμών προς την Θεοτόκο.

Δείτε τις φωτογραφίες **ΕΔΩ**